Ч. 118 (13.066). Львів, вівторок 31. травня 1932. Opłata pocztowa zapłacono ryczałtem. Рік LIII.

# ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло", Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Четвертьрічно 14·00 „
Піврічно 26·00 „
Річно 48·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

# СИЛИ БЕЗ ПРАЦІ.

**Важкий шлях студіюючої молоді. — Інтеліґенція без праці. — Політичні умовини. — Безжурність батьків. — Нидіння істнуючих варстатів праці. — Інерція абсольвентів шкіл.**

*(Кореспонденція з Волині.)*

Сумна ситуація, коли праці багато, громадське поле лежить облогом, а сил нема. Таке було наше „вчора" на Волині.

Але „сьогодні" стократ сумніше. Зявилися молоді фахові сили, а праці для них нема. Це не значить, що взагалі нема вже нічого до роботи. Навпаки, в останні роки, а ще гірше — в останні місяці Волинь дає величезне поле праці. Проте молоді сили не находять її.

Рік-річно наші сини й доні кінчають ріжні середні школи і на Волині і поза її межами: гімназії, духовну семинарію, ліцеї. І йдуть на вищі студії та у фахові середні школи: садівничо-городничу в Люблині, господарську на Горішньому Шлеську й інші. Ті, що у високих школах, розпорошуються як у межах Польщі, так і по інших країнах.

Скільки цієї молоді, що і де вона студіює та як живе —цим українське громадянство Волині справді не занадто турбується. Про це довідується воно дещо з посмертних згадок (такий помер, нпр. там-то від туберкульози) та з випадкових вісток такий-то вернувся на Волинь хворий, або без надії на працю і т. д.

На щастя, не всі наші сезоново-перелетні птиці — студенти й студентки — гинуть у шуканнях знання й фаху. Величезна більшість переносить голод і холод та повертається на рідну Волинь з дипльомом у кишені й рожевою надією на працю і хліб у серці.

Та дарма! Потреба у цих фахових силах величезна, а прикласти їх нема до чого.

І ви з сумом бачите по містах і селах безробітних агрономів, економістів, теольоґів і інших. Сидять на шиї батьків, забувають те, чого навчилися, не можуть іти вперед і сильоблюються. Скільки їх, годі сказати. Може кілька десятків, а може й сотні.

До них треба додати ще тисячі нефахових інтеліґентних сил — матуристів, що не спромоглися виїхати на вищі студії, та учнів ріжних кляс гімназій і інших середніх шкіл, що за браком грошей мусіли припинити науку. Таких бачите вже майже в кожному селі.

Загальна картина: фахово підготовлена молодь не находить варстатів праці, в яких моглаб застосувати своє знання й сили; недокінчена молодь гімназій і інших шкіл, хоча частинно має сякий-такий варстат праці в батьківському господарстві, але до цієї праці не підготована, навпаки, відірвана від неї і зломана.

Найгіршим у цій картині є те, що згадана молодь не знає, що їй робити, де і як шукати собі місця в людському зборі, рятунок для себе бачить у посадах і жде цих посад, сидячи зі заложеними руками. Вряди-годи тратить терпець, кидає докори на старших громадян та українські інституції, що не дають їм праці, або знову впадає в апатію.

Маємо всі познаки недуги нашого національно-громадського орґанізму. Хто завинив у цьому? Які глибші причини цієї недуги? Над цими питаннями, на жаль, найменше задумуються як батьки, що мусять утримувати дипльомованих і недоучених дітей, так і ці „діти" та інші старші громадяни, на голову яких спадають докори.

Є чисто обєктивні, від нас незалежні причини згаданого лиха: зовнішні перешкоди для творення варстатів праці для молодих інтеліґентських сил: кооператив, шкіл, культурно-освітніх і господарських орґанізацій, підприємств. Коротковзора політика витворила інтеліґентське безробіття.

Але багато вини падає й на саме українське громадянство, та передовсім і на батьків і на сучасну безробітну молодь.

Сотні священиків, дяків, учителів, урядовців і хліборобів віддавали своїх синів і дочок до середніх і високих шкіл, але про те, щоби підготовити їм варстати праці, ніхто не думав. Гірше: коли поодинокі громадські діячі закликали їх до участи в кооперації, у просвітянській праці, до творення сільсько-господарських орґанізацій, приватних шкіл, торговельних і промислових підприємств, ці „дбайливі" батьки, ухилялися, уникали, відцурувалися, посуваючи до абсурду страх перед владою і зберігання особистої вигоди. Варстати праці для їх дітей повинні були творити інші люди, що не боялись би закиду з легкої руки у „нельояльності". А тепер ці батьки, тримаючи на своїх плечах безробітних і недоучених дітей, нарікають на українську націю і поодиноких діячів, що не дають їхнім дітям посад.

А ці діти? Живучи по містах і селах чи приїзджаючи на ферії теж або „відпочивали" й оминали кузню, у якій поодинокі „мрійники" муравлі-громадяни старалися викувати нове життя, або займалися „високою" критикою чужої саможертвенної праці.

Загалом волинська студентська і середнешкільна молодь дуже мало цікавилася чорною роботою на місцях та мало вкладала власної праці в будову тих варстатів, яких тепер потребує. Життя дає нам просто неймовірні факти повні абстиненції в громадській роботі.

Ось один яскравий приклад. У селі Ж. від 1929 року істнує кружок „Сільського Господаря". Весь час кульгав. Люди казали, що нема кому працювати. І раптом у цьому році виходить з цього села на овид селянський син, що скінчив Подєбрадську Господарську Академію, інжинір-агрономії, і... просить посади агронома. Три роки обминав у своємуж селі сільсько-господарську орґанізацію, пальцем об палець не стукнув, щоби допомогти їй і згадав за неї лише тоді, коли потрібна була посада. Та й цього мало: в томуж селі є ще один студент агрономії подєбрадської академії (в цьому році кінчає) та перебував увесь час на феріях, слухач садівничо-городничої школи в Люблині, і теж у кружку не працював. А тепер дай посаду.

Погляд на школу, як на двері до запевненої посади — ось одна з головних причин сьогоднішнього гіркого положення батьків і безробітних їхніх дітей. Життя перекреслило цей погляд жорстоко, з глумом. Але чи воно навчило наше громадянство чогонебудь? Поки-що цього не видно.

Наші громадяни, батьки і студіююча молодь, повинні би якнайшвидше й якнайглибше зрозуміти, що маючи на меті свідоцтва й дипльоми, повинні одночасно, найширшим гуртом, творити варстати праці для себе й майбутніх поколінь.

Інших шляхів нема.

**Senex.**

---

# Українці в Азії.

**МІСТА В АЗІЇ З УКРАЇНСЬКОЮ ЛЮДНІСТЮ.**

Українці мають три більші кольонії в Азії: Сибірсько-Козацький Край, Сірий Клин і Зелений Клин.

За останньою статистикою, переведеною в СРСР у грудні 1926 року, Сибірсько-Козацький Край має приблизно 1.500.000 українців, Сірий Клин 150.000, а Зелений Клин 300.000; решта яких 200.000 є більш або менш розсіяні по широких просторах Сибіру та Туркестану. Міста, що є осередками культурних та політичних впливів імперіялістичної держави і на зазначених переважно українських теренах є у великій мірі змосковлені. Одначе, хоч яка свіжа є українська кольонізація Азії, маємо вже і тепер на Зеленому Клині два міста, що мають українську пропорціональну більшість, себто 12.000-ний Спаськ в окрузі владивостоцькій з 42,2% українців та 37% москалів та 15.000-ний Іман в хабаровській окрузі з 42,2% українців та 37,6% москалів. Добра половина цих москалів є українського походження.

Маємо два міста з великою українською меншиною: Актюбинськ з 21.000 населення і 25% українців (54% москалів), та Славгород з 18.000 населення і 23% українців (60% москалів). Актюбинськ лежить біля залізниці Саратів—Ташкент та є центром найбільш на захід висуненого азійського напів-українського повіту. Славгород лежить на залізниці Омськ—Татарськ—Павлодар і є центром на 2/3 українського повіту, що лежить на сході Сибірсько-Козацького Краю. Поміж цими двома містами є лінії 1600 кільометрів та на цій довгій смузі, широкій коло 400—500 кільометрів громадиться переважна маса яких 1.5 мільона українських кольоністів (переселенців) у Сибірсько-Козацькім Краю. Правда, ще на схід аж поза Новосибірськ є численні українські кольонії, але вони вже не так сильно скупчені як у згаданих границях.

Крім зазначених чотирьох міст маємо ще 17 міст, що мають від 5 до 17% українців, а саме в **Сибірсько-Козацькому Краю:** 1) Новосибірськ (сучасний центр Зах. Сибірі) 7 тис. 17% (71,5% москалів), 2) Темир, повітове місто, 4,5 тис. 17% (28,3% моск.), 3) Атбасар, пов. місто, 7 тис. 12% (54,4% моск.), 4) Кустанай, пов. місто, 25.5 тис. 10% (73,7% моск.), 5) Кокчетав, пов. м., 11.5 тис. 8,2% (69,3% моск.), 6) Камень, окр центр, 23 тис. 7,8% (85.9% моск.), 7) Павлодар, пов. м., 18 тис. 7,2% (61.7% моск.), 8) Петропавловськ, пов. м., 47.5 тис. 5,8% (66.1% моск.), 9) Семипалатинськ, губерн. і пов. м., 57 тис. 5% (58% моск.).

**СІРИЙ КЛИН.**

1) Вірний (Алма-Ата), пов. і губ. ц., 45.5 тис. 10,7% (55,1% моск.), 2) Авліє-Ата пов. ц., 25 тис. 7,1% (38,5% моск.), 3) Пішпек (Фрунзе) 37 т. 5,4% (69,5% моск.).

**ЗЕЛЕНИЙ КЛИН.**

1) Олексіївськ (Свободний) 10.5 т. 14,6% (74.8% моск.), 2) Микольськ Усурійський 35 т. 10,1% (67% моск.), 3) Хабаровськ, краєвий центр, 50 тис. 7,6% (74.6% моск.), 4) Владивосток 108 тис. 5,6% (60,7% моск.), 5) Благовіщенськ 61.5 тис. 5,3% (83,3% моск.).

Крім цих 21 міст, що лежать на теренах сильних українських кольоній ще є кілька міст, що мають менший відсоток українців і знаходяться поза зазначеними кольоніями, за винятком двох міст 1) Акмолинськ, повітовий центр, 13 тис. 4,4% (44,1% моск.) (у Сибірському-Козацькому Краю) і 2) Черняєв (Чимкент), пов. ц., 21 т. 4% (29,7% моск.) (у Сірому Клині). Міста, де про деяке число українців можна ще згадати це 1) Омськ, окр. ц., 162 т. 3,5%, 2) Красноярськ, окр. ц., 72.5 тис. 2,2%, 3) Іркуцьк, окр. ц., 99 тис. 1,4%, 4) Томськ, окр. ц., 92.5 тис. 1,2%. З цього огляду можемо бачити, що найбільше скупчені українці щодо числа у Владивостоці, де є їх понад 6.000, потім в Омську — 5.600, Атюбинську 5.200 і найбільше українське місто Спаськ має 4.800 українців (у Зеленому Клині над озером Ганкою).

**Інж. М. Деревлянка.**

---



# Пачкарі торощать Радянщину.

**(Лист з Америки).**

Дітройт, 6. травня 1932

Американські інжиніри, що вже вернулися сюди з Москви, привезли цікаві вісти з більшовицького „раю". Один із тих інжинірів, а саме п. Гайд, у розмові з представником час. „Ди Дітройт Нюс" з 4. ц. м. сказав, що Радянщина, де клясова боротьба досягнула свого вершка, є країною багатьох кляс.

„Ціни не означають нічого у Росії — сказав Гайд. Пара панчіх, або пара смажених яєць, що коштує 2 або 3 доляри комуністичного урядовця, коштували би 5 долярів не-партизана шевця або муляря; а для консервативного священика або університетського професора з ліберальним нахилом ці продукти є просто заборонені,

„Ціле населення поділене на численні кляси. Кожний мешканець дістає книжку, яка уповажнює його діставати деяку скількість деяких продуктів у деяких клясових крамницях. Російські комуністи й чужинці, що є на службі Совітів, становлять упривілеєні групи. Вони можуть дістати масла по 5 долярів за фунт у відрубних, призначених для них крамницях, підчас коли у крамницях призначених для решти російського населення, масла не можна дістати за ніяку ціну.

„Відси походить ця величанська скількість пачкарства в Радянщині. А пачкують усе: від куска мила до привілею університетської освіти".

Треба зазначити, що названий інжинір працював для радянського уряду з доручення місцевої фірми „Алберт Кан Інкорпорейшен", отже був членом упривілеєної кляси. Одначе були випадки, що й він — як сам признається — не міг часом дістати білого хліба, мяса, соли, мила й інших продуктів. Далі п. Гайд оповідає, як то він часто носив при собі масло й цукор на забави до своїх російських приятелів.

„Але я вже був утомлений ношенням свого власного масла або цукру, денебудь був я запрошений на російську забаву" — сказав Гайд. — „І я ніколи не був цілком певний, чи мої російські приятелі запросили мене до їхніх домів із особистих оглядів до мене, чи може з причини багатьох річей, яких вони не могли купити й надіялися, що я для них ті річи принесу..."

Радянський уряд — як каже п. Гайд — намовляв його, щоб він надалі лишився і працював на службі Совітів. Але він, практичний американець, не приняв большовицької оферти працювати для радянців за їх безвартісні рублі...

А. Б.

## Кріваві заворушення в Німеччині.

Заворушення в ріжних провінціяльних містах Німеччини не вгавають. В Маґдебурзі комуністи заатакували минулої пятниці ножами кількох прохожих, що посели гітлерівські відзнаки. Дійшло до сутички між демонстрантами і поліцією, при чому одного поліціянта покалічили. У Штеттені безробітні сплюндрували кілька харчевих склепів. В Камениці гітлерівці побили на вулиці віцепрезидента саського сойму. Найгостріші заворушення були в Ремшайді, де комуністи зорґанізували демонстраційні походи і стріляли на поліцію, яка відповіла теж стрілами. Число ранених не устійнене. У Вуперталю повторилися демонстрації. Коли виступила поліція, мешканці домів заатакували її вазонками, патиками і т. п., на що поліція відповіла сальвою на пострах.

# День авто-спорту.

**Змагання 8 держав. — Пів міліона видців. — Висліди. — Смерть кн. Льобковіца.**

Берлін, 22. травня.

Щойно закінчилися довго і дбайливо підготовлювані міжнародні змагання авт. „Allgemeiner Deutscher Automobil-Club" та „Avus" (скорочена назва авто-дороги в Берліні) можуть з гордістю оглянутися на свою працю.

Вже від самого ранку почалося переселення берлінців в околиці Ґруневальд—Ніколясзей. З певністю можна рахувати, що до 500.000 (з того до 200.000 за плату) були свідками завзятої боротьби представників 8 ріжних держав (Німеччина, Англія, Франція, Італія, Мадярщина, Австрія, Чехо-Словаччина і Швайцарія). Десятки надзвичайних поїздів (також з Парижа), сотні автобусів (також з Праги), тисячі мотоциклів і десятки тисяч авт ледви спромоглися підвезти натовпи глядачів. По обох боках „Авус" (майже 10 кільометрів) чорним чорніло від непроглядних мас. Трибуни випродано вже на початку травня. Понад 500 представників німецької і чужої преси та кілька соток фотографів виповнили всі кути. На трибуні почесних гостей емір Файсал, син короля Геджасу, б. кронпринц Вільгельм, посли чужих держав, міністри та ін. Знайшлися ще й такі заможні, що вигідно приглядалися перегонам з літаків.

Рідке свято автомобільного спорту почав світовий рекордсмен-мотоцикліст Ернст Генне (німець). Він завзявся поліпшити рекорд швидкости на віддаль 5 км. із стартом на лету. Фантастичний образ! — Немов привид з неймовірним гамором пронісся в обох напрямках. Спроба вдалася. Замість 198 км. рекордом стало аж 205 км. на годину. Тріюмф не тільки людини, але й машини („Баварські Моторові Фабрики").

Протягом півтора години змагалися малі машини (поємність циліндрів до 1.500 куб. цм.). Стартувало 16 (серед них одна жінка, німкиня Беатріце Ґілька, що вийшла з бою вже у першому колі). Віддаль 10 кол або майже 200 км. Двоюрідний брат англійського короля, Ерль Ґав („Delage") переміг, як хотів, полишаючи на 20 хвилин позаду себе другого англійця, Джемса Донелда Бернеса („Austin"). Третій, німець Рудольф Штайнвеґ („Amilcar"). Йому не пощастило: до останньої півхвилини був другим, а перед метою пропустив противника на 11 секунд. Двічі підіймали прапор Англії і двічі виконували англійський гимн. Пересічна швидкість переможця 177 км. на годину.

Але не це було подією дня. Увага соток тисяч зосереджувалася на боротьбі великих машин (понад 1.500 куб. цм.) і великих змагунів. Стартувало 16 (6 німців, 3 французи, 3 італійці, 1 англієць, 1 чехо-словак, 1 швайцарець, 1 мадяр). Серед них „найшвидший чоловік" світу, англієць Сер Мелколм Кемпбіль, що на побережу Фльориди встановив світовий рекорд 408 км. на годину.

Це змагання своїм напруженням перевищило всі сподівання. Після двох кол, в яких вели французи Бурієр і Діво (оба на „Bugatti"), взяв перед фаворит, італієць Рудольф Караччіоля („Alfa Romeo"), який в останніх роках вславився на „Mercedes-Benz". За ним молодий німець Манфред фон Бравхіч („Merc.-Benz") на новозбудованій машині, т. з. „Stromlinien-Wagen". І так коло за колом. Один раз вирвався фон Бравхіч на перше місце, але протягом хвилини мусів уступити противникові. Образ не мінявся до останнього 15 кола. Напруження зростало. У другій половині останнього кола під ентузіястичний крик товпи нова і велика надія Німеччини не завела. Караччіоля з розпукою дивився на те, як 25-літній німець випередив його на яких 15 секунд. Третім прийшов швайцарець Ганс Штубер („Bugatti"), а після нього німці Ганс Штук („Merc.-Benz") і Ернст Котте („Maserati"). Решта 11 — також і „найшвидший чоловік" — не докінчила.

Це була дійсно несподіванка. Вже лежав приготований до піднесення італійський прапор... Фон Бравхіч перешкодив і ввів себе в перший ряд світових автоспортовців. Пересічна швидкість — 194,6 км. на годину. Одначе в цьому змаганні француз Бурієр проїхав одне коло 207 км. на годину.

Сумна доля судилася молодому князеві Ґеорґові Льобковіцові („Bugatti"), що заступав Ч.С.Р. Він проїхав тільки половину першого кола. Біля Ніколясзей його машина перевернулася, а він вилетів кільканацять метрів аж на сумежну залізницю. Нещасливця відвезли до шпиталю. За чверть години він помер.

Ось і висліди великих міжнародніх перегонів авт. Кілька рекордів. Одне нове світової слави імя. А поруч з тим смерть молодого відважного змагуна. Сумувати? — Ні! Це нормальне явище: де боротьба — там і жертви.

Чим вища ціль, тим і більші жертви?

—о —ів

# Теорія і практика.

**Прилюдний запит українських родичів до Пана Куратора Л. Ш. О.**

В обіжнику Кураторії Л. Ш. О. з 2. травня 1932. р. I—8969/32 находимо таке речення: „Треба подбати, щоби число місць у тих відділах народніх шкіл, які наслідком скасування перших кляс ґімназій відчують посилену фреквенцію, було пристосоване до тої обставини. Ця справа набирає спеціяльного значіння для дітей, яких родичі мають намір вписати до ґімназії, а які не мають у своїм „обводі" народньої вище зорґанізованої школи. Ця дітвора повинна безумовно найти місце в одній зі шкіл 6-ти чи 7-ми клясових, навіть, якби дітвора не належала до обводу даної школи. Справою п. інспектора буде поробити у цьому напрямі заходи, беручи під увагу в перехідному часі вписи до пяти відділів зпоза її шкільного обводу, без огляду на мову навчання школи, звідки дитина переходить. Повищу справу поручаю спеціяльній опіці п. інспекторів, бо хочу, щоби наслідком скасування перших кляс у середніх та загально-освітніх школах ані одна дитина не була позбавлена нагоди дальшої науки, наскільки лише того схоче і має до того потрібні дані".

---

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА" З ДНЯ 31. ТРАВНЯ 1932.

ОСКАР УАЙЛЬД.

# УЧЕНИК.

**(ПОЕЗІЯ В ПРОЗІ).**

Коли умер Нарциз*), тоді джерело його радощів із чаші солодкої води перемінилося в чашу гірких сліз.

І ореади**) приходили плачучи з гаїв і лісів, щоб розважити й потішити джерело та щоб йому співати.

Але коли побачили, що джерело з чаші солодкої води перемінилося в чашу гірких сліз, розпустили зелені коси свого волосся й заридали.

І почали говорити до джерела:

— Не дивно нам, що ти за Нарцизом сумуєш так і плачеш, бо гарний був.

— Невже був гарний Нарциз? — спитало джерело.

— Хтож ліпше про це знає від тебе — казали ореади; — про нас памятав він, а до тебе залицявся, тебе відвідував, лежав на твому березі та в тебе вдивлявся — і в дзеркалі твоєї води власну красу відбивав...

А джерело відповіло:

— Яж кохало Нарциза тому, що коли він на мому березі лежав і вдивлявся в мене, то в дзеркалі його очей оглядало я завжди себе й бачило свою власну красу.

Переклав **Іван Ставничий.**

—о—

*) Нарциз, по-грецькому Наркіссос, це було підрядне божество в грецькій мітольоґії. Буйна та крилата уява старинних греків створила з цієї постаті чудовий міт. Уродливий молодець Наркіссос, син річного бога Кефіссоса, не мав собі рівних під оглядом краси серед плеяди менших богів. Коли гарного Нарциза пізнала ніжненька гірська німфа Гомія, по-грецькому звана Ехо, служанка богині подружжя й зрілої жіночої краси Гери, віддалена Герою через свою велику балакучість, переслідувана виявами симпатії бога пастухів і стад, лісів і пасовищ, Пана, з козячими ногами й рогами, звлюбилася вона без тями в Нарцизі, але, на жаль, без взаємности. Це так журило її, що вона худла й худла чимраз більше, аж накінець лишився тільки її голос, що живе в лісах і горах, по яких кружляє Пан і виразно повторяє кожен її звук. Тимчасом красунь Нарциз задивився раз на свій образ, відбитий у чистій джерельній воді гірського струмка й залюбився сам у собі та й зникав від кохання й туги за собою, після чого на місці його смерти виросла квітка, яка носить його імя. Інші перекази кажуть, що це боги перемінили його в квітку-нарциз. На тлі цього міту повстала й прозова поезія Уайльда, де джерело виступає учнем Нарциза. — Прим. перекладача.

**) Ореади — гірські німфи. — Прим. пер.

---

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА" З ДНЯ 31. ТРАВНЯ 1932

М. РУДНИЦЬКИЙ.

# З думок про мистецтво.

Критика — хемія мистецтва: розкладає сполуки на елементи, шукає нових елементів і творить нові сполуки.

Хто не знає, в якій формі висловити те, що хоче, не знає ще, чого хоче.

Мистець, коли хоче розяснити якесь явище, ставить запит; критик, коли ставить запит, розяснює.

Навіщо писати ще одну книжку, коли вже істнує стільки інших кращих? На те, щоби показати, як важко написати кращу.

Говорити парадоксами, себто бути незрозумілим, може лише той, хто здобув ясність думки та прозорість вислову.

Автор переконує нас найсильніше не тим у що вірить, а в що хотів би повірити.

Цей обіжник підписаний п. куратором. Якже-ж зрозуміти розпорядок шкільного інспектора у Львові, який дозволив на запис до пятих кляс дітям поза Львова лише до трьох шкіл а саме: до залізничої школи, школи св. Мартина і школи Зіморовича? Чи цей розпорядок, який дає привілей лише трьом школам у Львові і, далі, привілей лише школам польським, можна погодити з духом обіжника п. куратора? Чому не вільно українським дітям записуватися до школи ім. Шашкевича?

А тепер друга справа. Родичі-українці, яких діти ходили до IV. кляси прив. школи „Рідної Школи" записують тепер тих дітей до V. кляси державних шкіл. Запитані про причину цього, відповідають, що дістали вияснення в Кураторії, начеб то до майбутньої I. гімн. кл. преформованої гімназії будуть приймати лише дітей, що покінчать державні школи або приватні школи з правом прилюдности. Такого застереження нема в ніякому законі ані в ніякому розпорядку Кураторії. Навпаки, в соймових дебатах представники прорядового бльоку запевнювали, що при приниманню до будучих гімназій не буде ніякого навіть вступного іспиту, щоби уможливити середню освіту якнайширшим верствам населення. Тому звертаємость із запитом до п. куратора, чи такі пояснення дійсно можливі? Чи не добре було би, щоби Кураторія Л. Ш. О. для успокоєння прилюдної опінії видала спеціяльне зарядження, яке дало би змогу українським родичам посилати дітей до шкіл, до яких їм вільно, а спеціяльно, яке обмежило би самоволю шкільного львівського інспектора? Далі просимо п. куратора видати оповістку — щоби не ширилося баламутство — та щоби успокоїти родичів, що власними коштами удержують приватні школи, що вільно буде їм вписувати дітей до гімназій і після покінчення приватних народніх шкіл.

*Родичі.*

## Японські замовлення в Німеччині

Комуністичне „Рур Ехо" повідомляє, що висилка воєнних матеріялів із промислових заведень рурського басейну триває дальше. Перш усього піднеслася продукція в хемічних заведеннях, а саме амоняку, аніліни і фосґену. З Японії приходять до Німеччини нові замовлення.

## »Рідна Школа« та українські торговельні фірми.

**Купувати у фірм, що жертвують на народні цілі!**

Призадумуючись над матеріяльною скрутою „Р. Ш.", Рада Повітового Союзу Кружків „Р. Ш." у Львові обмірковувала нераз на своїх засіданнях, якби причинитися до збільшення прибутків „Р. Ш." в спосіб легкий до переведення, для всіх можливий, а для „Р. Ш." найкориснійший. По довших нарадах вирішено: збирати адреси тих наших купців (промисловців, підприємців і ремісників), які зобовяжуться постійно відсотковими датками від своїх торгів підсилювати „Р. Ш." та поручати їх ласкавій увазі нашого громадянства, а саме: щоби воно робило всі свої закупи й орудки лиш у тих фірмах. Це названо коротко „рекламою „Рідної Школи". І таку коротеньку анонсу з вичисленням кількох наших фірм поміщувала й поміщує наша преса на рахунок Ради Повітового Союзу Кружків „Р. Ш." у Львові.

До тих фірм, які перші зрозуміли нас і ласкаво відгукнулися, належать: „Комета", крамниця з обувою на Ринку, яка кількакратними більшими жертвами на „Р. Ш." дала гарний примір до наслідування і доказ, що реклама „Р. Ш." щось варта.

Другою такою фірмою, що так само поступила є стара й заслужена широко знана фірма: „Іван Човній і Олександер Беряк — склад взуття, вул. Руська ч. 3", яка ось недавно, 18. травня зложила на руки проф. Ластовецького 50 зол. на „Р. Ш. в доказ, що реклама „Р. Ш." має своє значіння. Годиться при тій нагоді ще й те сказати, що та сама фірма жертвувала також і на „Просвіту" таку саму суму, отже разом 100 зол.

Все наше громадянство, всі його свідомі верстви — тепер з усіми своїми закупнами (а згодом з усіми своїми справами) повинні звертатися до наших купців, промисловців і підприємців (згодом до всіх наших вільнозаробляючих людей), яких імена і фірму Повітовий Союз Кружків містити ме під рубрикою „реклама „Рідної Школи".

Тому звертаємося з горячим закликом до всіх верств нашого громадянства, до купуючих і продаючих, щоби зрозуміли великий клич „Свій до свого", щоби зрозуміли ще більший клич „Ніхто нам не поможе, як ми самі собі не поможемо", щоби зрозуміли давнє наше гасло „Громада великий чоловік" і підтримували всі ті наші купецькі й промислові фірми, котрі будуть фіґурувати у нашій рекламі, бо це знак, що вони постійними відсотковими датками підсилюють „Рідну Школу". Отож кому дорога „Рідна Школа", кому дорога будучність нашої нації, яка у нашій дітворі й молоді, той хай зі своїми закупнами й орудками йде до рекламованих нами фірм.

Коли це будемо робити всецілою громадою, тоді без надмірного обтяжування одних або других, лише розмірно до всіх верств нашого громадянства будуть збільшуватися сили „Рідної Школи" та її діяльність.

Всі купці й промисловці хай анонсуються у рекламі „Рідної Школи"!

—o—

## 34-міліоновий дефіцит за квітень.

Півурядово оголошують, що замкнення скарбових рахунків за квітень виказує дефіцит у висоті 4.102.000 зол. Однак цей дефіцит на 30 міліонів більший, бо державний скарб використав у квітні 30 міліонів зол. безпроцентового кредиту в Польському Банку і цю квоту зараховано на дохід скарбу.

—o—

## Страйк шахтарів.

У Сосьнівці около 1500 робітників копальні „Париж" кинуло працю у звязку з проєктованим обмеженням робітничих відпусток. Страйк тривав усього дві години. Справу відпусток має полагодити рада гірничих промисловців на спец. засіданні.

Від якогось часу наші автори зміркували, що перед друком треба дати собі виправляти перестарілу мову. Від коли почнуть вони давати виправляти свої перестарілі думки?

Вина, що більшість наших книжок сумна, не на боці авторів, а читачів, які не вміють у поважно написаних книжках відкрити перел несвідомого гумору.

Коли літературні течії якоїсь доби критика засувала ясними формулами, поети найближчої доби доказують їй, що ними нічого не можна розяснити.

Критик мусить слухати письменників, коли хоче зрозуміти себе, письменники мусять слухати критиків, коли хочуть зрозуміти свою публику.

Дискусія про національне мистецтво стає домашньою суперечкою провінціоналів, коли одна зі сторін не стоїть на рівні сучасного европейського мистецтва.

Письменник, який уміє написати все, що знає, знає тільки те, що написав.

—o—

## З документів часу.

Надіслали нам таке письмо:

Sąd grodzki w Rohatynie. Oddz. III. dnia 22. maja 1932. Ks. 74/32.

Sąd grodzki Oddział III w Rohatynie postanawia dnia 22 maja 1932 zatwierdzić przeprowadzoną rewizję w dniu 22 maja 1932 u podejrzanego Stefana Kuzyka posła na Sejm Rzppol. Polskiej w Rohatynie.

Uzasadnienie.

Z doniesienia posterunku P.P. (Pow. Komendy P. P.) w Rohatynie do Nr. 551/32 wynika, że zachodziło uzasadnione przypuszczenie, że u wyż. nazwanego, względnie przy jego osobie znajdują się przedmioty stanowiące dowody przestępstwa. Wobec nagłości sprawy nie mogło być polecenie sądowe wydane przed rewizją, a ponieważ przeprowadzenie rewizji po myśli art. 142 KPK. było uzasadnione, postanowił Sąd po myśli art. 150 § 2 KPK. ex post zatwierdzić. (Печатка). Підпис: Podlewski (sędzia karny).

Вислід ревізії був такий, що поліція забрала два примірники „Розбудови Нації" з 1928 р., значить із часу, коли цей журнал мав почтовий дебіт у Польщі.

Слід теж зазначити, що ревізія була переведена в часі неприсутности пос. Кузика та що при відході поліція предложила його дружині до підпису протокол, будьто би вона вказала місце, де находяться папери протидержавного змісту. Розуміється, протокол не відповідав правді і тому дружина пос. Кузика відмовилась його підписати.

## З мистецького життя.

**Малярська виставка гуртка „Спокій" у Варшаві.**

Є у Варшаві український мистецький гурток „Спокій", що має 16 молодих сил. Цими днями він давав свою VI-у чергову виставку. Виставка тривала всього 4 дні; вступ був тільки за запрошеннями. Гурток не має ще сміливости виступати прилюдно і робить розумно. Не слід, щоби чужинці оцінювали наше мистецтво на підставі перших спроб ще недозрілих талантів.

Відкрив виставку проф. варшавського університету А. Лотоцький коротною промовою, пригадуючи членам гуртка, що вони повинні свою працею поволі, крок за кроком, зніматись на мистецький рівень. На виставці можна було бачити деяких відомих польських мистців і професорів варшавської Академії Мистецтв (як проф. К. Тіхи і проф. В. Ястшембовський, що входили в склад жюрі).

У виставці беруть участь Петро Мегик, голова та орґанізатор гуртка, що виступив із цікавими „натурморт", які вражають своєю простотою, темперами та деякими краєвидами; далі Петро Холодний, (син), відомий уже нам із виставок у Львові; поруч річей, що мають, так сказати „европейський" характер (олійна композиція, дереворит, екс-лібріс) дає теж речі стилізовані з народніми мотивами; за ними йдуть Ніл Хасевич-Волиняк з меланхолійно-мрійними краєвидами із Волині і зразками прикладної графіки; з наймолодших членів гуртка виставили свої праці Наталія Тишенко та Олекса Шатківський. Гостем на виставці був Преслав Каршовський болгарин, великий симпатик українців.

Гурток „Спокій" у передмові до свого альбому з нагоди 5-ліття своєї праці пояснює напрямні своєї праці. Читаємо там таке:

„Підставою до праці мають бути досліди народнього мистецтва і новочасні конструктивні змагання для створення нових форм, згідних з великими традиціями українського мистецтва, згідних з вимогами матеріялу, в якому праця має бути виконана".

## Орґанізація українських робітниць.

**До парохіяльних урядів і жіночих орґанізацій в краю.**

Справа уніфікації орґанізацій українських робітниць в одно Краєве Товариство з централею у Львові в Т-ві українських робітниць „Будучність" у Львові.

Прохаємо зложити ласкаво відповіді на слідуючі питання:

1) Чи є у Вас Товариство українських робітниць (служниць-зарібниць)?

2) Хто його основав і коли?

3) Скільки має членів?

4) Хто займається суспільною опікою і освітньою роботою в Т-ві українських робітниць та з яким успіхом? Чи є яка бібліотека і які імпрези влаштовує Товариство?

5) Яка висока місячна вкладка, в який спосіб стягають її кожного місяця і чи точно платять робітниці?

6) Чи має Т-во власну домівку або вигляди на майбутнє посідання її?

7) Чи має Т-во які фонди зложені з вкладок або дарів?

6) Чи має Т-во власну домівку або вигляди успіхом розвивається?

9) Чи відчуваєте потребу уніфікації всіх істнуючих Тов. українських робітниць в одно Краєве Т-во з централею у Львові. Чи не належало би скликати в цій справі анкету до Львова і коли?

10) Коли у Вас нема Т-ва українських робітниць, чи є умовини заснування його і чи потребуєте яких інформацій у цій справі?

В часі загальної кризи, яку сьогодні переживаємо, загального безробіття, голоду та нужди, які загрожують передовсім широким верствам українських робітниць — є сьогодні святим обовязком інтелігентного українського жіноцтва заопікуватися їхньою долею — в імя відпові-

дальности перед Богом, власною совістю і будучністю свого народу.

Відповіді на повищі питання прохається слати на руки підписаної голови Т-ва „Будучність": Евстахія Тишинська, вул. Зиблікевича ч. 7. III. пов.

# У Катальонії кипить.

### АВТОНОМІЯ ДЛЯ КАТАЛЬОНІЇ.

Барсельонська поліція дістала вістки, що ліві радикали роздають на передмісті зброю. Застала там гурток людей. Вивязалася стрілянина. Ліві радикали пропали серед темряви. Лишили пакет із 5 бомбами. Поліція сконфіскувала теж комуністичні й анархістичні часописи та летючки. Публ. збори й маніфестації заборонені. У двох селах біля Барсельони вибухли дві бомби. В Альмуніяні арештували 5 осіб. У поїзді на шляху Мадрид—Барсельона сконфсікували пропагандивні брошури.

Аг. Аваса повідомляє з Мадриду, що в правлячих колах вірять, що вже найшли формулу для катальонського статуту, який вдоволить усі парл. фракції. През. ради міністрів Азана у промові заявить, що уряд отворить для Катальонії двомовний університет. Кошти університету покриватиме ґенералідад. Що торкається фінансів Азана схильний признати Катальонії автономну управу під тією умовиною, що ґенералідад згодиться, щоби центр. правління могло кожен раз переводити ревізію. Азана предложив би кортезам, аби віддали судівництво катальонському ґенералідадові (за виїмкою апеляційних справ). Взаємини між еспанським правлінням і катальонським ґенералідадом удержувала би мішана комісія. Одначе суспільне законодавство булоб виключним привілеєм держави а катальонська влада малаб лише переводити ті закони.

### „ПЯСТ" ДОМАГАЄТЬСЯ РОЗВЯЗАННЯ СОЙМУ ТА СЕНАТУ.

У Кракові на зїзді „Пяста" під проводом Вітоса ухвалили резолюцію, в якій домагаються від уряду негайного розвязання сойму та сенату й розписання нових виборів.

### СНІГ.

Півд. Францію навістила хвиля холоду. На цілому півдні Франції температура ок. 2 ст. вище зера, а подекуди й нижча. В Кастельнеф замерзла вода. В Монпеліє над Середземним морем паде сніг. Сніг упав і в департаменті Нижчих Піренеїв. У Перфіт лежить сніг грубий на 15 цм. У купелевій місц. Дакс температура нижче зера. Бояться, що виноград не зародить, бо саме тепер цвите.

# ОСТАННІ ВІСТИ

### БУЛО ЧИ НЕ БУЛО?

Як повідомляють німецькі часописи польський посол у Берліні передав німецькому державному секретареві в міністерстві закордонних справ Більову демарше в справі ухвали закордонної комісії райхстаґу та в справі укріплень у Сх. Прусії. Згадана ухвала, як відомо, перестерігала Польщу перед евентуальним нападом на Данціґ. Щодо справи укріплень, то тут річ іде про комунікат команди військової округи в Кеніґсберзі, в якім потребу нових укріплень Сх. Прусії мотивують постійною загрозою тієї провінції з боку Польщі.

У звязку з поданою берлінськими ґазетами вісткою про демарше польська аґенція „Іскра" повідомляє, що спец. виступу польського уряду не було, бо польський уряд не привязує ваги до ухвал, основаних на неповажних і тенденційних вістках.

### ТРАНСАТЛЯНТІЙСЬКИЙ ЛЕТ ДО ПОЛЬЩІ НЕ ВДАВСЯ.

Нюйорк, 29. V. ПАТ. Летун Станислав Гавзнер, що відлетів учора в год. 9. веч. по европейському часі на біло-амарантовім літаку „Розмарин" до лету понад Атлянтик, мусів наслідком поганого функціонування мотору завернути на летунський майдан Лінден, відки був вистартував.

ЛЬОНДОН, 29. V. ПАТ. Летун Гавзнер завернув не так наслідком дефекту мотору, як наслідком хуртовини та мряки, що разом із дефектом компасу причинилося до перервання лету. Підчас осідання в Лінден одно крило ушкодилося.

НЮЙОРК, 29. V. ПАТ. Із Сітл (Вашингтон) повідомляють, що зараз після того як у Ліндені звився лет. Гавзнер, інший летун Бравн відлетів своїм літаком, щоби понад Тихим Океаном перелетіти до Токіо. Мусів побороти вел. трудноці підчас старту, а щоби машині злекшити, випустив багато запасів бензини, тому побоюються за його лет

# V. Загальні Збори Товариства Прихильників Освіти у Львові.

**Отворення Зборів. — Чому зрезиґнував през. Децикевич? — Звідомлення з діяльности. — Ухвалення абсолюторії. — Дискусія в справі резиґнації през. В.Децикевича.—Відложення Зборів.**

В суботу 28. ц. м. відбулися в салі „Української Бесіди" у Львові V. Звичайні Загальні Збори Товариства Прихильників Освіти. На Зборах явилося понад сто членів зпоміж старого громадянства і студентської молоді.

Отворив Збори короткою промовою голова Т-ва през. *В. Децикевич*, що подав зібраним порядок нарад, згадав померших членів Т-ва, яких память ушанували присутні повстанням з місць, а накінець зложив заяву, що уступає з проводу Т-ва, бо цього зажадала від нього через своїх делеґатів Студентська Репрезентація. Після зложення такої заяви през. Децикевич покинув салю нарад. Провід Зборів обняв заступник голови Т-ва адв. д-р В. *Старосольський*.

Опісля був відчитаний протокол з попередніх Загальних Зборів, що його зібрані приняли без змін. З черги складав звідомлення з праці Виділу за минулий діловий рік студ. *Калинович*, а фінансове звідомлення зложив студ. *Скоронський*. З обох тих звідомлень виявилося наглядно, яку велику допомогову акцію серед нашої високошкільної молоді розвиває Т-во і скільки тої молоді завдячує допомозі Т-ва те, що може спокійно присвятитися своїм студіям.

Звідомлення Ревізійної Комісії з переведеної провірки цілого діловодства Т-ва зложив дир. *Колтунюк*, що поставив внесок признати Виділові Т-ва абсолюторію.

Перед приступленням Зборів до дискусії над звідомленням вибрано ще *комісію-матку* у складі: о. прал. Пясецький, посол Великанович, д-р Стахів, студ. Романюк і студ. Салевич. Зараз після цього забрала слово п-і Ір. *Павликовська*, яка іменем власним і тих членів Виділу, що не були вильосовані, зложила заяву того змісту, що всі вони на випадок прийняття Зборами резиґнації през. Децикевича резиґнують також і до нового Виділу під ніякою умовиною не ввійдуть. Таку саму заяву зложив від себе предсідник Зборів мец. д-р *Старосольський*.

Почалася *дискусія над звідомленням з діяльности Т-ва*, в якій забирали голос: радн. д-р Копач, студ. Крушельницький, пос. Великанович, пос. д-р Макарушка, студ. Сковронський, о. д-р Дзерович і дир. Филипович. Усі промовці підносили з великим признанням дотеперішню працю й досягнення Виділу, а дехто намічував нові шляхи і способи для збільшення фондів Т-ва. Крім вичислених промовляли ще студенти Семчишин, Штикало і Сенів, але їх промови торкалися взаємовідносин між Студентською Репрезентацією і Комітетом Львівських Українських Студентських Орґанізацій (КЛУСО). Після цього *Збори ухвалили одноодушно абсолюторію* Виділові Т-ва.

Тепер почалася *дискусія в справі резиґнації голови Т-ва през. Децикевича*, в якій забирало слово кільканацять учасників; а саме: д-р Копач, радн. Іванович, студ. Штикало, мґр. Ю. Старосольський, студ. Монцібович, студ. Чайківський (ім. КЛУСО), ред. Паліїв, студ. Ґресько, ред. Гладкий, дир. Филипович, пос. д-р Макарушка, о. Лада, студ. Сенів, адв. др Ст. Шухевич, студ. Семчишин і ін., при чому дехто з вичислених забирав голос двічі, а то й тричі. Дискусія ця, ведена в поважному тоні, виявила значну розбіжність поглядів на справу серед членів-студентів: коли представники Студ. Репрезентації заявлялися рішуче проти дальшого головування в Т-ві през. Децикевича, то представники КЛУСО були далеко не такі радикальні, а навіть заявили, що КЛУСО не думає брати на себе відповідальности за дальшу долю Т-ва на падок прийняття резиґнації през. Децикевича; очевидно були між студентами і беззастережні, випадок прийняття резиґнації през. Децикевича; на становищі голови Т-ва.

Після закінчення цієї дискусії прийшла на салю комісія-матка, якої представник д-р *Стахів* предложив лісту нового Виділу, а на голову Т-ва запропонував мец. д-ра Старосольського, в тій думці, що Збори резиґнацію през. Децикевича вже приняли. Зараз забрав слово мец. д-р *Старосольський* і в довшій промові мотивував, чому у витворених обставинах не прийме не то головства, але навіть членства у Виділі. З пропонованих до нового Виділу осіб внесли резиґнацію також д-р Ґижа і д-р Німчук. Виявилося, що з пропонованих до нового Виділу осіб більшість була на салі неприсутня, а дехто не був навіть членом Т-ва. Почалася знову *довжезна дискусія*, яка закінчилася голосуванням над відложенням Зборів до іншого дня. *За перерванням Зборів і скликанням їх у найближчому часі заявилося 50 учасників*, проти було 39 голосів.

Нові Збори (чи пак їх продовження) має підготовити Виділ у порозумінні з вибраною нині комісією-маткою, до якої ввійшов на місце перешкодженого посла Великановича ред. Гладкий. Та комісія має теж намітити людей до нового Виділу і підшукати кандидата на голову Товариства.

Збори, що протягнулися поза 10-у год. веч. і тревали більше як чотири години, замкнув короткою промовою предсідник д-р Старосольський.

### БРІНІНҐ НЕ УСТУПИТЬ.

БЕРЛІН, 29. V. През. Гінденбурґ, що вернувся сьогодні до Берліна, конферував із канцл. Брінінґом, щоби вислухати рапорт про політичне положення. Завтра дальше відбуватиметься конференція. Політичні кола в звязку з конференцією зазначують, що про уступлення Брінінґа нема тепер мови з огляду на льозанську конференцію.

### САМОГУБСТВА Й НЕЩАСЛИВІ ВИПАДКИ.

У Львові, в санаторії, після недозволеної операції в д-ра Кіляра при вул. Сапіги, померла Марія Шляйнлявф з Косцежина (Поморя). Шляйнлявфова, що була в 4. місяці вагітности, померла на затроєння крови, тому прокураторія веде слідство. — У Львові при вул. Сапіги 25 випив багато йодини студент університету Ст. Косінський (Шептицьких 29). Рятункова стація уділила йому першої помочі. — При вул. Мик. Рея 3 кинулася з І. пов. власничка тієї камениці Ґрінбавмова. Її забрала рят. стація. Причина намаганого самогубства: нервовий розстрій. — В гущавині біля фабрики дріжджів у Лисиничах найшли тіло невідомого ок. 25-тітн. мущини. Біля самогубника були 3 пляшечки сільної кислоти.

# З судової салі.

### ПРИСУД У РОЗПРАВІ 5 УКРАЇНЦІВ.

У суботу закінчилася перед львівським судом присяглих розправа проти 5 молодих українців із Тернопільщини, обвинувачених у державній зраді. Присяглі судді заперечили поставлені питання, тому трибунал увільнив обвинувачених від вини та кари.

### ЩЕ ОДИН ПОЛЬСЬКИЙ ПОЛІТИЧНИЙ ПРОЦЕС.

Перед львівським судом присяглих починається 4. червня політичний процес адвоката дра Ст. Дренглевича (ППС) бувш. леґіонового старшини, обвинуваченого в нарушенні публ. спокою (§ 65). Д-р Дренглевич в ел. ремізі 3. травня 1931. порівнював теперішню польську конституцію з конституцією 3. мая.

# СПОРТ.

### ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО СПОРТОВЦЯ.

Заповіджений на неділю 29. ц. м. „День Українського Спортовця" пройшов при доволі численній участи публики згідно з програмою. Насамперед відбулася дефіляда змагунів і змагунок, до яких промовив голова У. С. С. д-р Макарушка Богдан. Опісля були біги мущин і жінок, дальше мети, скоки, а вкінці гра у відбиванку і кошиківку дружин мужеських і жіночих. Закінчилося свято із сумерком. Висліди подамо завтра.

### УКРАЇНА — ПОҐОНЬ (СТРИЙ) 2:0 (2:0).

Третя з черги виграна України, яка виступила в незміненому складі. Гра з перевагою нашої дружини, яка не використала багатьох підбрамкових позицій. Перші ворота добув у 16 мінуті з карного Роман, а другі в 5 мін. опісля Ґоцький І. з перебою. В Україні найліпша оборона. Зате напад виказав брак зіграння, а поодинокі грачі ніяк не розумілися. Найслабший з дружини Лисик. Видців понад 1000. Суддював дуже добре п. Саварин.

### УКРАЇНА II. — ГАСМОНЕЯ II. 2:0 (0:0).

Змагання за мистецтво Б-кляси. Гарна гра резервової дружини України, яка грала лише в десятку. Обоє воріт добув Максимів.

### УКРАЇНА III. — ГАСМОНЕЯ III. 2:1 (1:0).

Мистецтво кляси Ц. Амбітна гра молодецької дружини України, для якої ворота добули Садовий і Лісікевич.

### МІЖНАРОДНІ ЗМАГАННЯ.

ЗАГРЕБ. Польща — Югославія 3:0 (0:0).

### МІЖМІСТОВІ ЗМАГАННЯ.

ЛОДЗЬ. Лодзь — Львів 0:0.
КРАКІВ Краків — Варшава 4:2.
ВАРШАВА. Варшава — Познань 3:3 (1:1).

### МИСТЕЦТВА А-КЛЯСИ.

ЛЬВІВ. II. Сокіл — Чорні І. Б. 2:1 (0:0).
ЛЬВІВ. Бяли Ожел — Ревера (Стан.) 1:0.
ЛЬВІВ. Погонь І. Б. — Гасмонея 0:0.
ЛЬВІВ. Лехія — Світезь 2:2 (1:2).
ПЕРЕМИШЛЬ. Польонія—Ресовія 3:2 (2:1)

# НОВИНКИ

— **Футра до перерібки і перехования** приймає **Е. Говикович**, *Львів* — Домініканська 4. 9—10

— **Де купити дешево дійсно добрий годинник, срібні або золоті вироби?** У Івана **Зельтенрайха**, Львів, пл. Марійська ч. 5. 1728 17-30

— **Пийте** тільки лімонядку **„Здоровля“**, одинока найліпша у Львові. 1948 1—4

— **До Передплатників „Української Загальної Енциклопедії“.** В-во „Укр. Заг. Енциклопедія“ кінчить другий том УЗЕ у **важких матеріяльних умовах** лише тому, що багато наших громадян, котрі замовили УЗЕ, не вирівнали дотепер залеглої передплати не вважаючи на кількаразові пригадки (останньої навіть через адвоката). А тому, що В-во УЗЕ **мусить** виконати всі зобовязання приняті супроти папірні, друкарні, кліщарні, переплетні і т. д. і т. д. та й ще мусить кінчити зачате діло (видати третій том УЗЕ), просить усіх довжників вирівнати до 1. липня ц. р. залеглости, щоб не наражатися на судові кошти та не доводити В-во хочби до короткого припинення появи дальших зшитків. — **Адміністрація УЗЕ,** Коломия, Народний Дім. 1-3

— **Бібліофіли.** Вийшло роскішне, богато ілюстроване видання **„Екслібріс“**, віддруковане на бездеревім матовім картоні у 250 машиново нумерованих примірниках. Видання охоплює повністю сучасний український екслібріс. Ціна книжки зол. 25.—, з порученою пересилкою зол. **26.50.** Для закордону з пересилкою 3.— ам. долари. Замовляти у В-ві „Ізмарагд“ Львів, вул. Косцюшка 5. 1950 1—2

— **Абітурієнти I-ої української гімназії у Львові** (головне заведення при вул. Сапіги) влаштовують у будинку своєї гімназії дня 31. травня в год. 6. вечір Святочну Академію в честь І. Франка. Весь дохід призначений на будову памятника поетові.

— **Чи не спізнена акція?** З уваги на часті нещасливі випадки з артилерійськими стрільнами, які люди находять на поли, львівський воєвода д-р Рожнецький приказав повітовим старостам, щоби остерегли населення перед легкодушним поведенням з такими небезпечними предметами. Одночасно воєвідський уряд звернувся письменно до митрополитальних курій всіх трьох обрядів з проханням, щоби припоручили духовенству поучити про це вірних. Одночасно шкільна влада має перевести відповідну освідомляючу акцію в школах. Всі артилерійські стрільна і вибухові матеріяли, найдені на терені давних побоєвищ або на дні рік та потоків, слід лишити на місці й повідомити найближчий поліційний постерунок, який постарається усунути стрільно військовими фахівцями. Родичі, які не повчать дітей про небезпеку, наразяться на судові доходження за недостачу нагляду й опіки над дітьми. Чому влада про таку акцію раніш не подумала, тільки аж тепер, коли сотки людей переплатили свою неосторожність каліцтвом а навіть життям.

— **Обманство на 6 міліонів зол.** Судова влада займається справою двох великих деревних промисловців, братів Владислава і Мошка Мелупів, що ошукали при лісових трансакціях гр. Домініка Потоцького і гр. Плятера на величезну суму 6 міліонів зол. Обманці посунулися так далеко, що скликали великі збори, які вирішили корисну для пошкодованих ухвалу, а за кілька годин зробили нові збори, що знесли попередню ухвалу, але обманці предложили гр. Потоцькому і гр. Плятерові протокол тільки з перших зборів. Обох Мелупів арештували.

— **Летунська катастрофа.** Військовий літак, що летів з Бидгощі до Дембліна дістався над Сольцем Куявським у смугу бурі. Вихор обірвав оба крила та керму і кадовб літака упав із значної висоти на землю, розбиваючись на кусники. Два летуни, поручник пільот Ковальський і поручник Квецінський погибли на місці.

— **Дрібні вісти.** Польський Банк випустить незабаром 100-золотові банкноти, на яких буде представлений загальний вид півострова Гель.— На вул. Пільній, у Львові, авто, яким кермував шофер В. Белецький, переїхало 80-літну Розалію Решовську, що наслідком тяжкого потовчення умерла в шпиталі. — На Чорному морі розпочалися маневри радянської фльоти при участи підводних суден і гидропляпів.

— **Цвіти й комунізм.** У Львові на вул. Гетьманській Марія Кулібель, сторожиха дому при вул. Вірменській ч. 4, продавала цвіти, а загортала їх у комуністичні летючки. Поліція арештувала її. Кулібель виправдалася, що не вміє читати, а дістала ті летючки від якогось невідомого їй чоловіка.

— **Обікрав музику.** На гол. залізничому двірці у Львові злодій Едв. Соха вкрав віденському музиці Французові валізку, з річами та скрипку. Все те злодій дав на переховок до якоїсь Горбової (вул. св. Йосифа 10) і відтам поліція забрала ті річи. Соху арештували, бо він мав на собі крадене білля й одежу, а йому доказали вже 40 крадежей.

— **Графська рушниця в тайній горальні.** Комісар контрольної палати переводив ревізію в тайній горальні в Теклі Бородинської в оселі біля Білого Каменя. При цьому найшов дорогу рушницю 12-каліброву, викладану золотом, із вирізьбленою графською короною та ініціялами „Й. Б.“. Бородинська не признавася відки має рушницю.

— **Застрілив суджену.** В Передільниці (пов. Добромиль) Андрій Мичуда застрілив із кріса свою наречену Анну Каву. Зробив це тому, що дівчина останніми часами стала відноситися до нього неприхильно, а навіть мала вийти за іншого. Коли на відголос стрілу люди вбігли в хату, Мичуда хотів застрілитися та хтось підбив йому руку й він лише ранився легко в чоло.

— **Смерть від грому.** Над Надвірнянщиною перейшла градова туча. Град величини волоського горіха заподіяв великі шкоди в садах і городах. У Перегінську вдарило кілька громів; один убив в полі пастуха й 4 корови.

— **Втопили дочку.** В Дністрі в с. Корнів (пов. Городенка) виловили 2-літню дівчинку. Втопила дитину рідна мати Анеля Семкайлова за згодою чоловіка Тадея, що живуть у Гарасимові. Мати справдується, що зробила це з нужди. Обоїх арештували.

— **Пекольна машина на кораблі?** Французька преса оголошує сензаційні зізнання інспектора суеської корабельної лінії Коляса, який заявив, що підчас ревізії корабля „Жорж Філіпар“ в порті Саід, найшли пекольну машину з вибуховим матеріялом великої сили. Машина мала годинниковий прилад, який мав викликати експльозію в менті, коли корабель перепливав Суеський канал. Відкриття пекольної машини держали в тайні, щоби не лякати пасажирів.

— **Затонув корабель.** Із Нюйорку повідомляють, що наслідком густої мряки корабель „Сіті Чатанога“ наїхав біля острова Бльок на корабель „Граціян“, який затонув. Третій корабель, „Сіті оф Бірмінґгем“, що находився недалеко, вислав ратункові човни.

— **Новий трансатлянтійський лет.** З Льондону повідомляють, що летун Стенлі Гавзнер мав 28. ц. м. вилетіти з Ню-Джерзі, щоби перелетіти понад Атлянтик до Польщі, де має рідню. З останніх телеграм виходить, що Гавзнер здержав лет і жде метеорольоґічних звітів.

— **Хрущі знищили виноград.** В Мадярщині появилися цього року великі маси хрущів, що обїли цілком виниці. Вино подорожіє або люди перестануть пити.

— **Фінляндський летун** Вайо Бремер виконав трансконтинентальний лет з Гельсінґфорсу до Каптови і назад. Він перелетів простір 29.480 км. за 240 годин.

— **Наслідок безробіття в Америці.** Скарбник повіту Вейн, до якого належить місто Дітройт, у стейті Мишиген, оголосив в газетах, що має на продаж 169.520 реальностей, за які власники не заплатили податків за 1929 р. на суму три й пів міліона долярів.

— **Доля матери.** У Зединених Державах Північної Америки вмирає річно 16 тисяч жінок підчас породу, отже більше ніж у котрімнебудь з цивілізованих країв.

— **Один із досвідів проґібіції в Америці.** Філядельфія, це старе й поважне американське місто. Поліційний реєстр згаданого міста виказує, що у 1919 р. арештували там 23.470 осіб за пияцтво. Це було рік перед ухвалою проґібіційних законів (заборона виробів і торговлі алькоголем). В 1931 р., отже 11 літ після ухвали проґібіційних законів, філядельфійська поліція арештувала 59.985 пияків, значить, 36.245 більше, ніж у 1919 р. перед проґібіцією. Гарний експеримент, нема що казати!

— **Яку воду пе сенат Зединених Держав?** Воду до пиття зачисляють у Вашинґтоні до найчистіших вод у світі. Пе її ціле населення Вашинґтону й палата послів. Сенатори також пють воду, тільки воду приємнішу для сенаторських піднебінь, а саме воду мінеральну, яку сенаторам доставляє на державний кошт сім ріжних фірм. Річний фінансовий звіт секретаря сенату за час від 1. липня 1930 р. до 30. червня 1931 р. виказує, що у тому часі підчас сесії, що тревала не цілих чотири місяці, американські сенатори, а є їх разом 96 (по два з кожного стейту), випили мінеральної води за 3374 доляри й 20 центів. Не диво, що американські сенатори, як каже один американський лікар, доживають довгого віку.

---

# З концертової салі.

**Краківська преса про концерт п-і Іванни Шмериковської-Приймової**

У нас була вже коротка рецензія з концерту п-і Іванни Приймової, що його влаштувала вона 11. ц. м. у Кракові Сьогодні подамо голоси про той концерт краківської преси, які в загальному були дуже прихильні. Ось ті голоси:

„Нови Дзєннік“: ...Пісні досконало виконані з незвичайним полетом. Програма, виконана у пятьох мовах, відзначалася високим рівнем. Акомпаніював досконало український композитор д-р Нижанковський.

„Час“: В салі Больонського відбувся на днях співацький речитал п. І. Шмериковської-Приймової при поважній фреквенції публики, що нині належить до доволі рідких явищ. Програма зложена барвно і дбайливо... Артистка приступає до інтерпретаційних завдань з відповідним зрозумінням. Як культурна естрадова співачка прямує вона до осягнення своєї мети уживаючи засобів простих, позбавлених надмірної афектації. Артистка інтерпретує пісні з великою інтеліґенцією, вміє надати їм питомий вираз, а текст зробити для слухачів зрозумілим. Приняття артистки було гаряче, що треба вважати за щасливу заповідь дальших успіхів. —

---

**ВІДГУКИ ДНЯ.**

# Жертви вільного воздуху.

Мій фейлетон, що взивав українських міщухів триматися засади: „У вільних хвилях на вільний воздух“ — не прогомонів безслідно. З ріжних сторін довідуюся, що люди організують ближчі і дальші прогульки. Дехто до Стрийського Парку, а дехто навіть до Винник. Зачувати, що є в проєкті експедиція до Брюхович, але вона вимагає докладної підготовки і тому може зреалізуватися найскорше за два три роки.

Але нема нічого доброго, щоби на зле не вийшло. Зазнпсувавши себе як ентузіяста вільного воздуху, голого неба і лона природи, вскакую раз-у-раз у незручні ситуації. Ріжні знайомі пропонують мені участь у недільних чи святових прогульках, а я... мушу відмовляти.

Щойно перед пятьма хвилинами вийшов з редакції один знайомий, який з такою пропозицією прийшов до мене.

Знаю його не від нині. Веселий хлопець, любить і вміє забавитись, неоцінений у товаристві.

— Ідемо в неділю на прогульку за місто — запропонував мені.

— Прекрасно. Коли і куди?

— Вийдемо коло осьмої, на цілий день, на „Чортівську Скалу“.

— Знаменито. Тільки треба подумати про організацію (читай: харчі!) і товариство. В двійку нема сенсу.

— Очевидно. Піде моя жінка... Вона возьме щось перекусити.

— Більше ніхто?..

— Жінки сестра з нареченим... Дуже симпатичний хлопець. Ну... Може ще „Фльорко“... Значить ідемо!?

Я станув ні в цих ні в тих. Дав згоду на початку, а тепер не знати, як викрутитись.

Знайомий побачив моє „ні в цих ні в тих“ і почав підхвалювати:

— Цілу течку шніцлів беремо...

Я зітхнув, бо — всі знають — часи тяжкі криза (від якогось часу навіть через „и“!).

Але мовчу.

— Возьмемо карти. Уявляєш собі: „Брідж-Ремі“ на лоні природи.

— Уявляю! — і мовчу.

— Ну, кажиж!

— Вибач, але не можу. Рано маю одну дуже важну орудку, пополудні дуже важний мач, а вечором дуже важну конференцію.

— Чого крутиш?! — Обізвався редакційний товариш. — Скажи просто: Ти є симпатичний, твоя жінка симпатична, сестра твоєї жінки симпатична, імовірно і її наречений також симпатичний, але не разом.

— Я так не думав — запротестував я нещиро. Але воно... ніби...

— Аво я йду!? — здивувався знайомий.

— Це зовсім інша пара кальошів. Обовязок, Приклад...

Знайомий спустив голову.

— Так то так. Обовязок! — і зітхнув.

Потім глянув крізь вікно на клапоть неба над маґістратом.

— Може Пан-Біг дасть, що буде дощ — сказав ніби до себе.

Вийшов — злий.

Не знаю: на мене, на себе, чи на обовязок?!

Як тільки буде погода, то напевно піде. Мусить. Понесе в кишені карти, під пахою шніцлі, а на плечах коц, лежак і тим подібну прогулькову всячину.

А я потім з чистою совістю напишу:

„Приємно було обсервувати цілі сотні українських міщухів, які на лоні родини і природи весело проводили вільний час“.

**Галактіон Чіпка.**

При фортепяні д-р Нестор Нижанковський, акомпаніятор, що вміє товаришити дискретно, а коли цього фортепянова партія вимагає, влити в неї багато експресії і життя.

„Ілюстрований Курєр Цодзенни": П-і Приймова — артистка добре предистинована ширити культ музичного мистецтва, а співацького зокрема. Її милої барви і гнучкий голос дозволяє їй оцилювати зручно серед ріжнородних настроїв, яких вимагає інтерпретація пісенного тексту, а володіє ним п. П. вміло і з щирим переваттям.

„Експрес Краковскі": „З вальорів артистки слід піднести добре поставлений мецосопран, що особливо гарно звучить у середніх тонах, досконалу дикцію, упластичнювання ефектів динамічних, а також уміло ведену кантилену, при чому слід підкреслити з признанням, що артистка уникає дешевих ефектів... Програма уложена з мистецьким смаком.

При кінці варто зазначити, що серед краківських музичних кол особливе зацікавлення викликали з виконуваних п-ею Приймовою творів композиції Козицького.

## З театру.

**Великий Театр: „БЛУКАЮЧИЙ ГОЛЯНДЕЦЬ", опера в 3 актах Ріхарда Вагнера.**

Від „Блукаючого голяндця" аж до „Парсіфаля" — всі опери Вагнера оперті на повірях і легендах. Велика ідея визволення людської душі, милосердя, геройської посвяти, яку бачимо в пізніших драмах Вагнера, пробивається вперше саме в опері „Блукаючий голяндець", де Сента вибачає голяндцеві богохульство проти Бога і визволяє його вкінці від вічної блуканини по морі ціною свого власного життя.

„Блукаючий голяндець", в якому видно вже цілого Вагнера, це драма побудована на одному повірю, представлена ґеніяльним творцем у сильно траґічному освітленні. Гроза проймає кожного, хто слідкує за акцією цієї опери, в якій змальоване море з ріжними незбагненими його тайнами і страхіттями, з таємничим блукаючим кораблем, море, з якого повний таємничости мандрівник прибуває і до якого вертається.

На жаль, львівська вистава „Блукаючого голяндця" лишала немало до бажання як під сценічним оглядом, так і під оглядом самого виконання. Сценічно просто недопустимо, щоби таємничий корабель заїздив у найближче сусідство корабля норвежця Даляндa, а до того заїхав він за скоро. А щодо виконання, то слабе підготування орхестри враз із невідповідною обсадою деяких партій (Сента — п. Островська) спричинили те, що ця прегарна опера пройшла назагал без більшого враження. Ще найкраще вивязався зі своєї задачі п. **Ужейко** (Далянд) і гість п. **Май** (голяндець), що має гарний, вирівняний, хоч не надто сильний голос і дуже виразну дикцію. До вижин мистецтва піднявся п. Май при кінці останньої дії і тоді дав справді першорядну креацію. Всі інші виконавці пересічні та поза шаблльон не вийшли.

Піднести ще можна дуже гарні жіночі хори в II. дії (хор прядільниць) і хор моряків у I. дії; в III. дії співав уже хор моряків нерівно.

**І. Н.**

—o—

## Дописи.

ЛЬВІВ. **(Свячене на Левандівці).** Дня 22. травня ц. р. відбулося в салі читальні „Просвіти" на Левандівці урочисте „свячене", влаштоване Комітетом для безробітних на Левандівці. Свято отворив Преосв. еп. Будка, який після посвячення дарів виголосив патріотичну промову, овіяну духом християнської доброти, звертаючи головну увагу на акцію допомоги безробітним. Опісля Преосвященний зложив побажання заступленим організаціям на руки місцевого пароха і д-ра Ол. Марітчака, представника Народньої Організації Українців м. Львова. Місцева орхестра відограла арію „Христос воскрес" і зібране громадянство у піднесенім настрою засіло до споживання свяченого. Іменем Народньої Організації Українців м. Львова привитав зібраних д-р Олександер Марітчак, який вказав на потребу відповідної організації праці на національній основі, що скріпить нас не тільки національно, але й створить нові варстати праці для безробітних. Після промови дир. Воробця й інш. закінчено в піднесенім настрою свято в тому переконанні, що сходини на „свячене" слід улаштовувати щорічно для кращого обєднання наших сил на терені Левандівки.

ЛЬВІВЩИНА. **(Коли знесуть варту в Бродках?)** Ще 18. липня 1930 р. Тимчасовий Повітовий Виділ доручив громадській зверхности в Бродках, львівського повіту приказ, щоби громада виставляла щоденно варту в силі 2-ох людей для забезпечення шкільного будинку перед підпалом. Причиною того зарядження було те, що в липні 1931 р. згоріла шопа учителя. Хоча по нинішній день не викрито причини пожежі, громада мусить виставляти щоденно варту при шкільному будинку. Вартівників, які спізняться на варту або по тяжкій праці в день здрімаються, карає начальник громади грявною в сумі 5 зол., або й вищою. Громадяни не можуть ніяк добитися скасування варти. Найвища пора, щоби влада звільнила громадян від того великого тягару.

КАЛУШ. **(Жертвенність українського громадянства на „Рідну Школу").** В місяці березні ц. р. Старшина місцевого Кружка „Р. Ш." розіслала в повіт виказ вплаченого 1 проц. від доходів на „Р. Ш.", а саме від 1-го вересня 1930 до 31. серпня 1931. У цьому виказі, для розвою нашої національної культури доволі цікавому, находимо 111 жертводавців, хоч у повіті при 79 близько селах і промисловому осередку, яким є Калуш — живе далеко більше людей, що мають постійні місячні доходи, а які цей 1 проц. повиннійб платити. Отже брак свідомости, або просто скупість. Найкращими жертводавцями є у нас по черзі: нотар, адвокати (3), за ними судді, врешті лікарі (2). На дальшому під цифровим, хоч непропорціональним до вільних звань, оглядом, стоять приватні урядовці. Назвати треба тут у першу чергу кооператорів. На дальшому місці стоїть повітове вчительство, що не грішить надто великими жертвами на „Р. Ш.". Виїмків між ними не багато (дир. Курдидик, Скородинський, Дудикевичівна). Про жертвенність вищого духовенства в повіті трудно щось сказати. Виказ не обнимає імен священиків, бо вони складають одномісячні датки через свої деканати, всеж булоб інтересно знати про цю жертвенність. У списку видніють усього три імена священиків, що склали жертви, мабуть додатково. Найслабшими жертводавцями є тут. судові урядовці, що мало, а то й зовсім нічого не склали на „Р. Ш.". Нам відомо, що Старшина Кружка „Р. Ш." робить усякі заходи і пригадує громадянству на обовязок не відмовлятися від цих місячних вплат на „Р. Ш.". Тому треба надіятися, що жертвенність тепер збільшиться, головно від тих, що зовсім нічого не жертвували, або дуже мало жертвували досі на потреби „Р. Ш."

## Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 28.V. 1932 р. за масло експортове та десерове пріма 0·00 зол., за літру молока 23—24 сот., літру сметани 1·20 зол., кооп. непь 3·20 зол.

# ОГОЛОШЕННЯ

## Театри.

**Великий Театр.**

Понеділок, 30. V. год. 7.30 веч. „Слідство" песа Альсберга та Геса (премієра).

**Театр Ріжнородностей.**

Понеділок, 30. травня, год. 8. веч. „Гав-гав" (ост. раз).

**Театр Новин.**

Понеділок, 30. V. год. 8. веч. „Чесна Зузанна".

## Кіна.

**АПОЛЬО:** Пат і Паташон як винахідники пороху.

**КАСІНО:** 7 пристаней, 7 дівчат (Джон Гільберт).

**КОПЕРНИК:** „Д-р Джекиль і мр Гайд" та Вбивство през. Думера.

**ЛЕВ:** „Коли вибила північ" і „Невловима ватага" (Гут Гібсон).

**МАРУСЕНЬКА:** „Д-р Джекиль і мр Гайд" та Вбивство през. Думера.

**МІРАЖ:** Бастер Кітон як „Чемпіон", „Спокуси Европи" (Ліл. Гарвей).

**ОАЗА:** „Остання ніч карнавалу".

**ПАН:** „Кайдани пристрасти", „На побоїщі".

**ПАЛЯС:** „Чаруючий хлопець".

**ПАСАЖ:** „Долина золота" (Мек Тидет), вм. комедія та звук. додаток.

**ПРОМІНЬ:** „Кров на піску".

**СОНЦЕ:** „Поліцмайстер Тагеев".

**СТИЛЕВЕ:** „Тарзан", володар джунглів".

**УТІХА:** „Маски", „Тайна чорного проваля".

**ХИМЕРА:** „Американська трагедія".

## Програма радіо.

**Вівторок, 31. травня 1932.**

**Ляйпціг** (259,3) 16.30 Концерт, 20.30 „Ді Ґешіхте фом Бравен Касперль унд дем Шенен Анерль" Кл. Брентано, **Мор. Острава** (263,8) 19.30 „Цар і тесля" оп. Льорцінга, **Братислава** (278,8) 14.30 Концерт, 18.20 Скрипка, 19.30 „Богема" оп. Пуччінія, тр. із Словацького Театру, **Бреслав** (325) 16.30 Пісні, Горецький-Свобода, 21.10 „Зигфрид" траг. Гебеля, **Мілано** 11.15, 13.01, 19.05, 20.15 Муз. всячина, 20.45 Оперетка, **Штрасбург** (345,2) 20.30 „Ля Пупе" оп. Одрана, **Льондон** (356,3) 13.00 Баляди, 17.15 Для дітей, 18.55 „Норимберські співці" оп. Ваґнера, 21.15 „Ди Торн оф ди Шру" радіоновеля Джеймса, **Штутгарт** (360,6) 10.00 Оп. арії, Гільда Кезер-Блютгарт, 20.30 „Кляйдер махен Льойте" авд., **Гельсінгфорс** 18.40 Італ. пісні Тоїні, **Букарешт** (394,2) 20.45 Спів, Ґутіяно, **Білгород** (430,4) 11.20, 17.00 Концерт, **Рим** (441,2) 17.30 Спів, Капуано, 21.30 „Княжна хмар" комедія Д'Амбри, **Прага** (488,6) 18.30, 19.25 Пісні, 19.00 Гавайські гітари, 19.45 Сольо на обої, 20.00 Хор, **Мінхен** (532,9) 19.35 „Дер Вільдшіц" опера Льорцінга, **Любляна** (574,7) 18.30 Квінтет, 20.30 „Сон літньої ночі" песа Шекспіра, муз. Мендельсона (трансм. зі Загребу), **Харків** (937,5) 15.00 Концерт для дітей, 18.00, 20.00, 24.00 Концерт, **Кеніґсвустергавзен** (1634,9) 14.00, 16.30, 20.00, 21.50 Трансм.

## ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

**Вівторок, 31. травня 1932.**

12.10, 14.45, 15.20, 16.15, 19.35 Грамофон, 13.20, 22.45 Метеор. комунікат, 15.05 Господарський комунікат, біржа, 15.40 „Монастир Бенедиктинок у Ярославі" відч., 15.50 Для дітей („За панбрат із природою" — Будова пташачих гнізд), 16.03 Почт. скринька для дітей, 16.20 „Перед 120 літами" відч., 17.10 „Де шукати вартости життя" відч., 17.35 Симф. концерт, 18.50 Всячина, 19.15 „Сліпий в школі", 19.30 Спорт, 19.45, 22.40 Прес. радіоденник, 20.00 „Вчора, сьогодні, завтра Польщі" відч., 20.15 Концерт, 21.50 Техн. скринька, 22.05 Фортепян, 22.50 Танк. музика.

## ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Батьківський Кружок при II. держ. жіночій учит. семинарії у Львові уладжує 1. червня ц. р. в год. 4. в салі академічної гімназії при вул. Льва Сапіги Діточий Вечір. В програму входять: 1. Аркан (танок), 2. Сорока (деклямація), 3. Бурцьо й Мурцьо, 4. „Японки" (танок), 5. Зі школи (деклямація), 6. а) Ягіл-Ягілочка, б) Берізка, 7. Рожі (танок), 8. Никольцеві пригоди (деклямація), 9. а) Ой летіла зазуленька, б) Ревуха, 10. Сценічна картина: „Лісова казка".

**Загальні Збори Патронату Т-ва опіки над вязнями та їх родинами у Львові** відбудуться 8. червня ц. р. в год. 17.30 в салі окружного карного суду у Львові, вул. Баторія ч. 3/1.

**Ширші Сходини Жіночого Кружка м. Ганни Барвінок** відбудуться 1. червня ц. р. (середа) в 6-ій годині вечора в домівці при вул. Мохнацького 12. На деннім порядку реферат п. Марії Кузикової „Психольогія дитини а жінка-мати". Численно явитись просить Старшина Кружка.



**ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ „УКРАЇНСЬКИЙ ТЕАТР"**

коол. з відповідальністю уділів у Львові, відбудуться в суботу, дня 18. червня 1932 р. в год. 18-ій (6-а веч.) у домівці Кооперативи, Львів, вул. Шашкевича ч. 5 (партер) з тим, що в разі браку комплєту другі Заг. Збори відбудуться того самого дня в год. 18.30 без огляду на число присутніх, з таким порядком нарад:

1. Відкриття Зборів.
2. Відчитання протоколу з останніх Заг. Зборів.
3. Звіт Управи за рік 1931.
4. Звіт Контрольної Комісії.
5. Внесок Управи на приділення чистого зиску.
6. Вибір вильосованих членів Надз. Ради.
7. Внески членів.

Біляноси виставлені до перегляду членам у бюрі Кооперативи в урад. годинах.

Надзірна Рада.



За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.